

DECIZIA nr. 611/2013
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL,
inregistrata la D.G.F.P.M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice sector x cu adresa nr. x, completata cu adresele nr. x si nr. x inregistrate sub nr. x, nr. 55290/30.07.2013 si nr. x, cu privire la contestatia formulata de **SC X SRL**, cu domiciliul in Bucuresti, str.

Obiectul contestatiei, inregistrata la organul fiscal teritorial sub nr. x, completata prin adresa transmisa prin posta in data de 22.07.20x si inregistrata la DGFP-MB sub nr. x il reprezinta Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, comunicata prin posta in data de x, prin care s-au stabilit accesorii in suma totala de **x lei**.

Constatand ca, in speta, sunt indeplinite dispozitiile art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art.209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC X SRL.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin adresa inregistrata la organul fiscal teritorial sub nr. x, completata prin adresa transmisa prin posta in data de x si inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, societatea a formulat contestatie impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x prin care s-au stabilit accesorii in suma totala de x lei solicitand anulara acesteia pentru urmatoarele motive:

In conformitate cu declaratia 010 inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector x, societatea s-a declarat si inregistrat cu decont 300 trimestrial, fiind si sanctionata cu amenda de nedepunere a deconturilor de TVA pentru perioada de raportare martie 20x-iunie 20x, inregistrate sub nr. x pentru luna martie 20x si nr. x pentru luna iunie 20x.

Administratia Finantelor Publice sector x prin adresa inregistrata sub nr. x i-a comunicat societatii ca, in conformitate cu vectorul fiscal, este platitor de TVA trimestrial incepand cu data de 01.01.20x.

In data de 21.07.20x inspectorii ANAF au efectuat un control inopinat in vederea stabilirii concordantei dintre evidenta contabila a societatii si datele inscrise in fisa sintetica pe platitor in perioada 01.04.20x-30.04.20x din care a rezultat ca evidenta contabila a societatii corespunde cu Decontul de TVA depus de catre societate la AF sector x

In data de 29.01.20x, a depus declaratiile cod 300 aferente lunilor februarie, aprilie, mai si noiembrie 20x in urma emiterii din oficiu a deciziilor de impunere din oficiu cod 160.

Considera ca Administratia Finantelor Publice sector x, prin preluarea dosarului fiscal de la organul fiscal sector x, a apreciat in mod eronat faptul ca societatea este obligata sa achite debitele stabilite prin deciziile emise ca platitor de TVA lunar.

In concluzie, societatea solicita anulara accesoriilor emise de organul fiscal, pe care le considera nelegale si netemeinice.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x organul fiscal teritorial a stabilit accesorii in suma totala de x aferente urmatoarelor obligatii fiscale:

- impozit pe veniturile din salarii in suma de x lei;
- dobanzi si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de x lei;
- contributia de asigurari sociale datorate la angajator in suma de x lei;

- contributia individuala de asigurari sociale retinuta la asigurati in suma de x lei;
- contributia pentru asigurari de sanatate datorata de angajator in suma de x lei;
- contributia pentru asigurari de sanatate retinuta de la asigurati in suma de x lei.

III. Luand in considerare motivele invocate de societate, documentele existente la dosarul contestatiei, sustinerile organului de administrare fiscala, precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele:

3.1. Referitor la accesoriile aferente TVA in suma de x lei stabilite prin decizia de calcul accesorii nr. x

Cauza supusa solutionarii este daca Serviciul solutionare contestatii se poate pronunta daca dobanzile si penalitatile de intarziere inscrite in decizia de calcul accesorii nr. 117039/10.04.2013 au fost calculate corect si legal calculate, in conditiile in care din evidenta fiscala nu rezulta cu claritate debitele asupra carora au fost stabilite accesoriile.

In fapt, Administratia Finantelor Publice sector x a emis Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, prin care s-au stabilit dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA in suma de x lei.

Accesoriile la TVA au fost calculate la decizii de impunere din oficiu si la deconturile de TVA cod 300 depuse de contribuabil, astfel:

- decizia de impunere din oficiu nr. x reprezentand TVA in suma de x lei pentru luna ianuarie 20x, transmisa prin posta si returnata in data de x, comunicata prin publicitate in data de x, pentru care au fost calculate dobanzi si penalitati de intarziere in suma de x lei;
- decizia de impunere din oficiu nr. x reprezentand TVA in suma de x lei pentru luna mai 20x, comunicata prin posta cu confirmare de primire in data de x, pentru care au fost calculate dobanzi si penalitati de intarziere in suma de x lei;
- decizia de impunere din oficiu nr. x reprezentand TVA in suma de x lei pentru luna iulie 20x, transmisa prin posta si returnata in data de x, comunicata prin publicitate in data de x, pentru care au fost calculate dobanzi si penalitati de intarziere in suma de x lei ;
- decizia de impunere din oficiu nr. x reprezentand TVA in suma de x lei pentru luna august 20x, transmisa prin posta si returnata in data de x, comunicata prin publicitate in data de x pentru care au fost calculate dobanzi si penalitati de intarziere in suma de x lei;
- decizia de impunere din oficiu nr. x reprezentand TVA in suma de x lei pentru luna octombrie 20x, transmisa prin posta si returnata in data de x comunicata prin publicitate in data de x, pentru care au fost calculate dobanzi si penalitati de intarziere in suma de x lei;
- decizia de impunere din oficiu nr. x reprezentand TVA in suma de x lei pentru luna noiembrie 20x, comunicata prin posta si confirmata de primire in data de x, pentru care au fost calculate dobanzi si penalitati de intarziere in suma de x lei;
- declaratia 300 nr. x aferenta lunii ianuarie 20x, pentru care au fost calculate dobanzi in suma de x lei;
- declaratia 300 nr. x aferenta lunii februarie 20x, pentru care au fost calculate dobanzi in suma de x lei;
- declaratia 300 nr. x aferenta lunii ianuarie 20x, pentru care au fost calculate dobanzi si penalitati de intarziere in suma de x lei;
- declaratia 300 nr. x aferenta lunii februarie 20x, pentru care au fost calculate dobanzi si penalitati de intarziere in suma de x lei;
- declaratia 300 nr. x aferenta lunii aprilie 20x, pentru care au fost calculate dobanzi si penalitati de intarziere in suma de x lei.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca deciziile de impunere din oficiu au fost emise ca urmare a nedepunerii declaratiilor fiscale pentru anul 20x, in conditiile in care contribuabila figureaza in vectorul fiscal cu perioada de declarare "lunara" pentru aceste obligatii fiscale potrivit cifrei de afaceri la data de 31.12.20x.

In data de x societatea a depus la organul fiscal teritorial adresa cu nr. x prin care a depus deconturile de TVA cod 300 aferente lunilor ianuarie, februarie, aprilie si mai 20x si a

solicitat recalcularea deciziilor de impunere din oficiu emise pentru lunile februarie, aprilie, mai si noiembrie 20x.

Ca raspuns la solicitarile societatii, Administratia Finantelor Publice sector 5 a comunicat acesteia urmatoarele:

- cu adresa nr. x faptul ca:

a) deconturile de TVA anexate pentru lunile ianuarie, februarie si aprilie 20x au fost inregistrate in baza de date sub nr. x, fapt pentru care s-a procedat la intreruperea impunerii din oficiu pentru aceste luni;

b) decontul de TVA anexat pentru luna mai 20x nu a fost inregistrat in baza de date intrucat nu este intocmit conform formularului in vigoare la data respectiva;

c) societatea figureaza in vectorul fiscal cu taxa pe valoarea adaugata pentru anul 20x, cu perioada fiscala lunara, conform cifrei de afaceri la data de x, insumata din deconturile de TVA depuse pentru anul 20x;

d) societatea nu figureaza in baza de date cu deconturile de TVA pentru lunile mai, iulie, august, octombrie si noiembrie 20x.

- cu adresa nr. x faptul ca deciziile de impunere din oficiu pentru lunile mai si noiembrie nu pot fi desfiintate deoarece deconturile de TVA nu au fost depuse in termen de 60 zile de la data comunicarii acestor decizii.

In data de x organul fiscal teritorial a emis decizia de desfiintare a deciziei de impunere din oficiu nr. x pentru luna mai 20x.

Totodata, Administratia Finantelor Publice sector x i-a comunicat societatii prin adresa nr. x faptul ca decizia de impunere din oficiu nr. x pentru luna noiembrie 20x, comunicata prin posta cu confirmare de primire in data de x nu poate fi desfiintata intrucat nu a fost depus decontul de TVA in termen de 60 zile de la comunicare, conform prevederilor in legale.

La dosarul cauzei se afla adresa inregistrata sub nr. x prin care Administratia Finantelor Publice sector xii comunica societatii ca in conformitate cu vectorul fiscal este platitor de TVA trimestrial incepand cu data de 01.01.20x.

Conform procesului verbal nr. x organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x au efectuat un control inopinat in vederea stabilirii concordantei dintre evidenta contabila a societatii si datele inscrise in fisa sintetica pe platitor in perioada 01.04.2009-x din care a rezultat ca evidenta contabila a societatii corespunde cu Deconturile de TVA depuse de catre societate la AF sector x.

In data de x societatea contestatoare a fost sanctionata cu amenda de nedepunere a deconturilor de TVA pentru anii 20x si 20x (pentru anul 20x - martie 20x si iunie 20x).

In referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei, organul fiscal teritorial comunica faptul ca societatea a fost transferata de la sectorul x incepand cu data de x, decizia de schimbare a domiciliului fiscal fiind comunicata contribuabilului in data de x, iar importul electronic al bazei de date a fost efectuat in data de x.

In baza de date a AFP sector x societatea figureaza in vectorul fiscal cu TVA pentru anul 20x, cu perioada fiscala lunara, potrivit atat cifrei de afaceri la data de 31.12.20x, insumata din deconturile de TVA depuse pentru anul 20x, cat si din cifra de afaceri in suma de x lei declarata de societate in bilantul contabil la data de 31.12.20x.

SC X SRL contesta decizia de calcul a a cesoriilor nr. x emisa de organele fiscale sustinand ca dobanzile si penalitatile de intarziere calculate sunt nelegale si netemeinice.

In drept, potrivit art. 119 si art. 120, art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de întârziere.”

“Art. 120 - (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadentă si până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.[...]

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Incepand cu data de 1 iulie 2010, majorarile de intarziere au fost inlocuite cu dobanzi si penalitati de intarziere, in conformitate cu O.U.G. nr. 39/2010, care a modificat si completat dispozitiile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, astfel:

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

“Art. 120 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

“ Art. 120¹ (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

Ulterior, incepand cu data de 1 octombrie 2010 au intrat in vigoare prevederile O.U.G. nr. 88/2010, care a modificat art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

„Art. 120 - (7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

Potrivit dispozitiilor legale mai sus invocate societatea are obligatia de a calcula cuantumul obligatiilor fiscale, de a le inscrie in declaratia fiscala care se depune la organul fiscal. Declaratiile se inregistreaza in evidenta fiscala in ordinea depunerii, iar platile efectuate in contul obligatiilor fiscale sting obligatiile asa cum au fost inscise in declaratii si depuse la organul fiscal, in ordinea vechimii. Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere incepand cu ziua imediat urmatoare termenului scadent pana la data stingerii sumei datorate si se sting in ordinea vechimii, iar penalitatile de intarziere se stabilesc in cota de 0 %, 5%, 15% in functie de numarul de zile, 30, 60 si peste 60 zile cu care se depaseste termenul legal de plata.

In speta sunt aplicabile si art. 83 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 83. – (4) Nedepunerea declarației fiscale dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat. Stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației fiscale. În cazul contribuabililor care au obligația declarării bunurilor sau veniturilor impozabile, stabilirea din oficiu a obligației fiscale se face prin estimarea bazei de impunere, potrivit art. 67. Pentru impozitele, taxele și contribuțiile administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, înștiințarea pentru nedepunerea declarațiilor și stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se face în cazul contribuabililor inactivi, atât timp cât se găsesc în această situație.

(4¹) Contribuabilul poate depune declaratia fiscală pentru obligatiile fiscale ce au format obiectul deciziei de impunere prin care au fost stabilite din oficiu obligatiile fiscale, în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei. Decizia de impunere se desființează de organul fiscal la data depunerii declaratiei fiscale”.

Procedura privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, aprobată prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 3.392/2011 stabilește următoarele:

“Capitolul II - Stabilirea din oficiu a obligațiilor de plată

În aplicarea prezentei proceduri, compartimentul de specialitate efectuează următoarele operațiuni:

[...]

1.2. Emiterea și comunicarea înștiințărilor privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale

1.2.1. **Compartimentul de specialitate are obligația să înștiințeze contribuabilii în legătură cu depășirea termenului legal de depunere a declarației fiscale, prin comunicarea unei înștiințări.**

Înștiințările privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale se emit conform procedurilor de administrare fiscală în vigoare și **se comunică contribuabililor în termen de 15 zile de la expirarea termenului legal de depunere a declarațiilor fiscale.**

1.2.2. Procedura de comunicare a înștiințărilor este cea prevăzută pentru comunicarea actelor administrative fiscale.

1.3. Înregistrarea datei comunicării către contribuabili a înștiințărilor privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale

Pe baza confirmărilor de primire remise de către poștă, a dovezilor de primire prin alte mijloace legale sau pe baza proceselor-verbale de comunicare prin publicitate, după caz, compartimentul de specialitate înregistrează data comunicării către contribuabili a înștiințărilor privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale”.

Totodata, potrivit art. 7 din din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 7. – (1) Organul fiscal înștiințează contribuabilul asupra drepturilor și obligațiilor ce îi revin în desfășurarea procedurii potrivit legii fiscale.

(2) **Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului.** În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.

(3) Organul fiscal are obligația să examineze în mod obiectiv starea de fapt, precum și **să îndrume contribuabilii pentru depunerea declarațiilor și a altor documente, pentru corectarea declarațiilor sau a documentelor, ori de câte ori este cazul”.**

Astfel, se retine ca procedura de impunere din oficiu impune organelor fiscale obligatia instiintarii prealabile a contribuabililor in legatura cu nedepunerea declaratiilor fiscale, astfel incat acestia sa ia masuri pentru remedierea situatiei, inclusiv prin clarificarea neconcordantelor in evidentele fiscale si in vectorul fiscal al contribuabililor. Potrivit art. 83 alin. (4) teza a doua din Codul de procedura fiscala emiterea deciziilor de impunere din oficiu este conditionata (**sintagma folosita de legiuitor este “nu se poate face”**) de implinirea unei termen de 15 zile de la instiintarea contribuabililor privind depasirea termenului legal de depunere a declaratiilor fiscale, respectiv a unui termen de 15 zile de la data comunicarii notificarii in acest sens.

De asemenea, in speta sunt aplicabile si dispozitiile art. 45 si art. 86 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare care prevad:

“Art. 45 - **Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii.**

(2) **Actul administrativ fiscal ce nu a fost comunicat potrivit art. 44 nu este opozabil contribuabilului și nu produce niciun efect juridic.”**

“Art. 86 - (6) - **Decizia de impunere si decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii constituie si instiintari de plata, de la data comunicarii acestora, în conditiile în care se stabilesc sume de plata.”**

Referitor la comunicarea actelor administrative fiscale, Codul de procedura fiscala prevede modalitati de comunicare directa, obisnuita, catre contribuabilii destinatari si, numai in subsidiar, comunicarea prin publicitate.

In acelasi sens sunt si prevederile pct. 1 din Instructiunile aprobate prin O.M.F.P. nr. 94/2006 privind aprobarea modelului si continutului formularelor si a instructiunilor de completare a acestora in vederea indeplinirii procedurii de comunicare a actelor administrative fiscale prin publicitate, potrivit carora "**comunicarea prin publicitate se efectueaza in situatia in care actul administrativ fiscal nu a putut fi comunicat prin una din modalitatile de comunicare** prevazute la art. 44 alin. (2) lit. a), b) si c) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare".

Fata de dispozitiile legale anterior invederate si documentatia existenta la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

- Administratia Finantelor Publice sector x prin adresa inregistrata sub nr. x i-a comunicat societatii ca in conformitate cu vectorul fiscal este platitor de TVA trimestrial incepand cu data de 01.01.20x;

- in data de x organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x au efectuat un control inopinat in vederea stabilirii concordantei dintre evidenta contabila a societatii si datele inscrise in fisa sintetica pe platitor in perioada 01.04.20x-30.04.20x din care a rezultat ca evidenta contabila a societatii corespunde cu Decontul de TVA depus de catre societate la AF sector x;

- din referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei intocmit de organul fiscal, rezulta ca societatea a fost transferata de la sectorul x incepand cu data de 13.12.20x, decizia de schimbare a domiciliului fiscal fiind comunicata contribuabilului in data de 09.08.20x, iar importul electronic de date a fost efectuat in data de 13.08.20x;

- in baza de date a Administratiei sector x a Finantelor Publice societatea figureaza in vectorul fiscal cu TVA pentru anul 20x cu perioada fiscala lunara, potrivit atat cifrei de afaceri la data de 31.12.20x, insumata din deconturile de TVA depuse pentru anul 20x, cat si din cifra de afaceri in suma de x lei declarata de societate in bilantul contabil la data de 31.12.20xinregistrat de contribuabila la AFP sector x;

- organele fiscale au emis in data de 13.12.20x decizii de impunere din oficiu aferente lunilor ianuarie, februarie, aprilie, mai, iulie, august, octombrie si noiembrie 20x;

- in urma incarcarii in baza de date cu obligatiile fiscale aferente lunilor ianuarie, februarie, aprilie, mai, iulie, august, octombrie si noiembrie 20x, au fost generate accesorii pentru perioada 25.01.20x-05.04.20x in suma totala de x lei;

- in data de 29.01.20x societatea a inregistrat la AFP sector x deconturile de TVA aferente lunilor ianuarie, februarie, aprilie si mai 20x, in urma carora s-au generat dobanzi si penalitati TVA;

- pentru deciziile de impunere din oficiu nr. x, z si w din 13.12.20x a fost intrerupta procedura de impunere din oficiu;

- in data de 06.09.20x organul fiscal teritorial a emis decizia de desfiintare a deciziei de impunere din oficiu nr. x pentru luna mai 20x;

- Administratia Finantelor Publice sector x i-a comunicat societatii prin adresa nr. x faptul ca decizia de impunere din oficiu nr. x pentru luna noiembrie 20x, comunicata prin posta cu confirmare de primire in data de 27.12.20x nu poate fi desfiintata intrucat nu a fost depus decontul de TVA in termen de 60 zile de la comunicare, conform prevederilor in legale;

- prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, s-au stabilit dobanzi si penalitati de intarziere pentru debite reprezentand taxa pe valoare adaugata aferenta anului 2007, in conditiile in care:

- a) pentru decizia de impunere din oficiu nr. 271590/13.12.2012 au fost calculate accesorii aferente TVA in suma de x lei datorata pentru luna ianuarie 2007, desi procedura de impunere din oficiu a fost intrerupta ca urmare a depunerii de catre societate a decontului de TVA pentru luna ianuarie 20x, dupa cum reiese din adresa organului fiscal nr. x;

- b) pentru decizia de impunere din oficiu nr. x pentru TVA aferenta lunii mai 20x au fost calculate accesorii in suma de x lei, desi aceasta decizie a fost desfiintata ulterior de organul fiscal prin decizia de desfiintare nr. x;

- c) deciziile de impunere din oficiu nr. x, nr. x si nr. x (identificate in anexa la decizia de calcul a accesoriilor ca fiind din data de 28.12.20x) pentru TVA aferenta lunilor iulie, august si octombrie 20x au fost comunicate societatii contestatare fara respectarea prevederilor legale in

materia comunicării prin publicitate, respectiv au fost afișate la sediul organului fiscal și pe pagina de internet a ANAF în aceeași zi în care au fost emise (13.12.20x), deși ele au fost transmise la poșta în vederea comunicării și returnate la data de 04.01.20x, fiind astfel viciată opozabilitatea debitelor stabilite prin aceste decizii și, implicit, și a accesoriilor aferente;

- la dosarul cauzei nu există nici notificări privind procedura de instiintare a contribuabilei de nedepunerea declarațiilor fiscale la TVA pentru anul 20x.

Tinând cont de cele prezentate mai sus, de faptul că accesoriile în sumă de x lei aferente TVA ce fac obiectul acestui capăt de cerere au fost calculate la debite stabilite prin decizii de impunere din oficiu pentru care s-a întrerupt procedura de impunere sau care au fost ulterior desființate ori pentru care comunicarea nu a fost efectuată cu respectarea normelor în materie, de faptul că pentru luna ianuarie 20x au fost calculate accesoriile atât pentru debitul stabilit prin decizia de impunere din oficiu, cât și pentru debitul declarat de societate prin decontul depus, de faptul că organele fiscale nu au clarificat vectorul fiscal al societății în urma transferului dosarului fiscal de la un alt organ fiscal și de faptul că procedura de comunicare a actelor administrative fiscale a fost viciată, iar la dosarul cauzei nu există notificări privind nedepunerea declarațiilor fiscale al TVA pentru anul 20x, Serviciul soluționare contestații din cadrul D.G.R.F.P.B. nu se poate pronunța asupra legalității calculului de accesorii. În consecință, urmează să se desființeze în parte Decizia referitoare la obligațiile de plată a accesoriilor nr. x pentru accesoriile aferente TVA în sumă de x lei stabilite în sarcina SC X SRL prin aplicarea prevederilor art.216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

“Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”.

În speta sunt aplicabile și dispozițiile pct.11.5, pct. 11.6 și pct.11.7 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 450/2013, care precizează:

“11.5. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. ”

Astfel, Administrația sectorului x a Finanțelor Publice urmează să procedeze la examinarea tuturor starilor de fapt și a tuturor raporturilor juridice relevante pentru impunere, la clarificarea situației fiscale a societății privind vectorul fiscal, să îndrume societatea cu privire la depunerea declarațiilor, anularea deciziilor de impunere din oficiu pentru care au fost depuse declarații și recalcularea accesoriilor tinând cont de prevederile legale.

3.2. Referitor la accesoriile stabilite la impozitul pe veniturile din salarii și contribuțiile sociale în sumă de x lei prin decizia de calcul a accesoriilor nr. x

Cauza supusă soluționării este dacă dobanzile înscrise în decizia de calcul a accesoriilor nr. x au fost calculate corect și legal, în condițiile în care societatea nu-și motivează contestația cu privire la acest capăt de cerere.

In fapt, Administrația Finanțelor Publice sector x a emis Decizia referitoare la obligațiile de plată a accesoriilor aferente obligațiilor fiscale nr. x prin care i se stabilesc SC X SRL accesoriile în sumă de x lei aferente:

- impozitului pe veniturile din salarii în sumă de x lei;
- contribuției de asigurări sociale datorate de angajator în sumă de x lei;
- contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați în sumă de x lei;

- contribuției pentru asigurări de sănătate datorate de angajator în suma de x lei;
- contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați în suma de x lei.

Prin contestația formulată, societatea nu motivează solicitarea de anulare a acestor accesorii, deși solicită anularea în totalitate a deciziei de calcul accesorii.

In drept, Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevede:

“Art. 206 alin. (1) - Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

- a) datele de identificare a contestatorului;
- b) obiectul contestației;
- c) motivele de fapt și de drept;**
- d) dovezile pe care se întemeiază;”

“Art. 213 - În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării”.

În speța, sunt incidente și dispozițiile pct. 11.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 450/2013 care prevăd:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”.

Prin contestația formulată nu prezintă motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază contestația pentru acest capăt de cerere, motiv pentru care urmează a respinge contestația ca nemotivată pentru accesorii în suma de x lei.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 7, art. 45, art. 83, art. 86, art. 119, art. 120, art. 120¹, art. 205, art. 206, art. 213 și art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și capit. II din Procedura privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, aprobată prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 3.392/2011, dispozițiile pct. 11.1, 11.5, 11.6 și 11.7 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 450/2013

DECIDE

1. Desființează în parte Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x prin care s-au stabilit în sarcina SC X SRL accesorii aferente obligațiilor fiscale la TVA în suma de x lei, urmând ca Administrația sectorului x a Finanțelor Publice să procedeze la reanalizarea situației fiscale a societății, ținând cont de prevederile legale, de motivațiile acesteia, precum și de cele reținute prin prezenta.

2. Respinge ca nemotivată contestația formulată de SC X SRL împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x prin care s-au stabilit în sarcina societății accesorii aferente impozitului pe venit din salarii și contribuțiilor sociale în suma de x lei.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată potrivit legii în termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul București.